

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.104 van 3 december 2013
in de zaak A. 210.741/XIV-35.334**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Zouhaier Chihaoui
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Kolenmarktstraat 83
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 14 november 2013, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 111.918 van 14 oktober 2013 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 20 november 2013 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Verzoekster tracht in haar eerste middel door middel van onder meer
rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en rapporten van
internationale organisaties aan te tonen dat zij “voldoende naar recht heeft kunnen aantonen
dat zij bij de verwijdering naar Djibouti haar dochter eveneens een behandeling riskeert dat

strijdig is met artikel 3 E.V.R.M.” Dergelijke uiteenzetting raakt echter de grond van de zaak, terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

In het tweede middel benadrukt verzoekster haar eigen standpunt, maar gaat zij voorbij aan de concrete motivering van het bestreden arrest waarin omstandig wordt uiteengezet waarom zij niet aannemelijk maakt dat zij de besnijdenis van haar jongste dochter niet zou kunnen vermijden, waarbij zowel gekeken wordt naar haar persoonlijke situatie als naar de algemene situatie in haar land van herkomst en waarbij gesteund wordt op objectieve informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt. Verder komt het de Raad van State als administratieve cassatierechter niet toe zelf te oordelen over de bewijswaarde van deze of gene verslagen. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drie december tweeduizend dertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams